

Til beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (bm@bm.dk)
og Folketingets Beskæftigelsesudvalg

Aarhus, den 17. november 2012

Spørgsmål vedr. lovforslag L53 om fleksjobreform

Kære Mette Frederiksen (S), Lennart Damsbo-Andersen (S), Eigil Andersen (SF), Nadeem Farooq (RV), Ulla Tørnæs (V), Mai Henriksen (K), Joachim B. Olsen (LA), Finn Sørensen (EL), Bent Bøgsted (DF) samt øvrige medlemmer af Beskæftigelsesudvalget.

Det er med stor bekymring, at vi har fulgt lovgivningsprocessen omkring den påtænkte reform af fleksjob- og førtidspensionsordningen. Reformens målsætninger og konsekvenser er modstridende, og reformen skaber snarere end fjerner barrierer til arbejdsmarkedet for mennesker med funktionsnedsættelser. Det fremstår som et stort paradoks, at beskæftigelsesministeren og forligspartiernes ordførere igen og igen fastslår, at man med reformen vil "hjælpe" udsatte mennesker ind på arbejdsmarkedet, men samtidig afviser at lytte til de mennesker, som man siger, man vil "hjælpe", og hvor mange repræsentanter fra handicaporganisationer har været på banen og frasagt sig denne reforms facon på "hjælp". Vi undrer os over, at det ikke har gjort dybere indtryk på ministeren og på ordførerne, at så mange repræsentanter for de berørte grupper har søgt at påpege lovforslagets katastrofale karakter. Vi undrer os over, at det ikke synes at have gjort indtryk på ministeren og ordførerne, at bogstavens intentioner i dette lovforslag om "inklusion" på arbejdsmarkedet ikke vil blive opfyldt, men tværtimod modarbejdet af lovforslagets konkrete udformning, fordi den peger i retning af yderligere barrierer og eksklusion.

Vi har i STOP Fleksjobreformen nogle spørgsmål til ministeren og Beskæftigelsesudvalget, som jeg har samlet sammen og videregiver på gruppens vegne. Selvom Beskæftigelsesudvalget skulle vælge at videresende spørgsmålene eller dele af dem til beskæftigelsesministeren, anmoder vi udvalgets enkelte medlemmer om at gennemgå materialet og svare tilbage med eventuelle kommentarer.

Spørgsmålene fordeler sig under otte emner:

1. Lovforslagets overordnede grundlag, argumenter og konsekvenser
2. Arbejdsevne, sagsbehandling og visitation
3. Jobskabelse – hvor er jobbene?
4. Arbejdsvilkår og lønforhold
5. Selvstændig virksomhed
6. Førtidspension
7. Afledte konsekvenser af reformen
8. Fleksjobreformen versus Handicapkonventionen og handicappolitiske kerneprincipper



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

1. Lovforslagets overordnede grundlag, argumenter og konsekvenser

1. Hvilken rolle spiller DISCUS-rapporten og Arbejdsmarkedskommissionens anbefalinger for de overordnede tanker bag lovforslaget om den påtænkte reform af fleksjob og førtidspension og for udformningen af det? Mener I, at DISCUS-rapporten er valid i sine konklusioner, al den stund der er personsammenfald mellem DISCUS og Arbejdsmarkedskommissionen i form af Hans Bach? Er det ikke påfaldende, at DISCUS kunne vurderes habile i forhold til den kortlægning, de foretog med deres rapport, eftersom direktøren for foretagendet også var medlem af Arbejdsmarkedskommissionen?

2. Vil ministeren præcisere begrundelserne for en gennemførelse af denne reform?

3. Det har lydt, at et af de største argumenter bag en reform af førtidspension og fleksjob er, at ordningerne er blevet for dyre i forhold til beregnet. Kan udvalget bekræfte, at dette ikke er de syge borgers skyld, men må bero på urealistiske beregninger fra ministeriets side i sin tid?

Hvilke tiltag har ministeriet gjort for at lave mere realistiske beregninger vedr. ordningernes fremtidige omkostninger denne gang?

4. Hvorfor har forligsparterne fuldstændigt ignoreret det alternative, fuldt finansierede reformforslag, som STOP Fleksjobreformen har fremsendt? For hvis reformens egentlige baggrund er et spørgsmål om at skære på udgifterne til fleksjob og førtidspension, så kan det undre, at man ikke ville tage imod det fuldt lige så besparende forslag, som STOP Fleksjobreformen fremkom med, og som ville have haft mindre katastrofale konsekvenser for borgerne i den ramte gruppe.

5. Da fleksjobordningen blev etableret i 1998, forventede man, at tilgangen til den i løbet af 4-5 år ville blive på mellem 40.000 og 50.000 personer. Ville det ikke være en naturlig forventning, at der i løbet af 14 år ville være omkring 70.000 personer på ordningen, sådan som der er nu? Hvilke parametre lægger beskæftigelsesudvalget til grund for at konkludere, at der "er for mange på ordningen", og at den er "eksploderet" – og er denne stigning ikke mere et udtryk for kommunal kassetækning, hvor bl.a. folk fra sygedagpengesystemet sendes videre, idet sygedagpengeperioden er væsentligt reduceret i den samme periode – og er resultatet af en eventuel "uventet stigning" ikke mere et udtryk for manglende forebyggelse af nedslidning og arbejdsskader og dermed ikke ordningen der har fejlet, men en manglende indsats på området der er skyld i effekten?

I 2008 forventede man, at en reduktion i sygedagpengeperioden ville medføre en reduktion i både antallet af personer på sygedagpenge og, som konsekvens heraf, i tilgangen til fleksjobordningen, da det var forventeligt, at en kortere sygedagpengeperiode ville få folk hurtigere tilbage til det ordinære arbejdsmarked. Man ved nemlig, at nogle af dem, der visiteres, kommer pga. forringelserne af sygedagpenge og dermed ikke nødvendigvis opfylder kriterierne for fleksjob. Det har vist sig, at den forventede reduktion i tilgangen til fleksjob ikke blev indfriet ved reduktionen af sygedagpengeperioden. Dermed må det være nærliggende at overveje at forlænge sygedagpengeperioden (som lovet ved finanslovsforhandlingerne i 2011), således at den faktiske tilgang til fleksjob skyldes mennesker, der opfylder kriterierne herfor og ikke er et delvist resultat af kassetækning, hvor mennesker, der burde være i sygedagpengesystemet, bliver fejlindplaceret i fleksjobordningen.

Hvorledes vil beskæftigelsesudvalget vurdere denne udvikling i modstrid med forventningerne i 2008, og hvilke tiltag kunne man forestille sig som mere relevante end forringelse af nuværende fleksjobordning?

I 2008 var den generelle udtalelse også, at tilgangen var stagnerende – den oplagte forklaring på den fornyede tilgang til fleksjobordningen bør vel i så tilfælde findes i såvel den ændrede periode for



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

sygedagpenge samt den kommunale udligningsordning for overførselsindkomster frem for andre faktorer. Er beskæftigelsesudvalgets medlemmer enige i disse betragtninger – og hvis ikke, hvorfor ikke det?

6. Reformen er blevet præsenteret som en hjælp for "de svageste". Der har i det hele taget været megen snak om de svageste. Hvem definerer ministeren som de svageste? Er det dem, der over tid kan få det bedre, men lige nu kun arbejder lidt, eller dem, der arbejder mere nu og får det værre over tid? (Den sidste gruppe står jo til at blive dårligst stillede fremover, hvorimod de i dag har muligheden for at have et nogenlunde værdigt liv).

Kan ministeren herunder bekræfte, at det har været hensigten at give mennesker med meget nedsat arbejdsevne bedre vilkår for at komme i arbejde, men at man samtidig vil fratage de nuværende fleksjobbere (dem, hun kalder "stærke",) en del af den hjælp, som har været med til, at disse kan få job og udfolde sig under rimelige vilkår på arbejdsmarkedet? Kan hun forklare, hvorfor de nuværende fleksjobbere skal ofres?

Kan ministeren herunder bekræfte, at man i forbindelse med lovforslaget primært har tænkt på mennesker med psykiatriske diagnoser og ikke på øvrige grupper af fysiske lidelser og handicaps inden for det kroniske felt, herunder progredierende sygdomme?

Og kan hun forklare, hvorfor alle slags syge mennesker skal passes ind i et system, som i bedste fald en lille del af de personer, som har psykiske lidelser, måske vil kunne leve op til?

7. Reformen blev lanceret med præmissen om, at man ikke længere ville acceptere tilsidesættelsen af psykiatriske patienters behandlingsmuligheder, som direkte har ledt til at et stort antal af disse psykiatripatienter havnede "på passiv forsøgelse".

Med den skitserede lov sigtes der på at afhjælpe denne patientgruppe, men der nævnes intetsteds, hvad man påtænker at gøre for dem, der ER tilkendt førtidspension – og som ret beset var målgruppen og dermed præmissen for den fremsatte reform. Kan Beskæftigelsesudvalget kort redegøre for, hvorledes man påtænker at afhjælpe disse psykiatripatienter, der i dag er tilkendt førtidspension, og hvorledes man påtænker at kunne inddrage dem i målgruppen for den nye lov, så også de sikres et TILBUD om en bedre livskvalitet – herunder også en mulighed for at blive en del af arbejdsmarkedsfællesskabet?

8. Hvordan kan det være, at lovforslaget har et formål om at få flere mennesker med varigt nedsat arbejdsevne inkluderet i samfundet/arbejdsmarkedet, men i sit indhold på mange niveauer kun sætter yderligere barrierer op for, at dette kan realiseres? Hvordan kan det være, at man fjerner de elementer fra den nuværende fleksjobordning, som med relativt stor succes har formået at få en del mennesker til at fastholde kontakt med arbejdsmarkedet; mennesker, som ellers kun ville have haft førtidspensionen som udvej? - Kan ministeren forklare, hvorfor man ikke har lyttet til den store modstand mod ændringerne af ordningen fra de mennesker, som kender arbejdsmarkedets vilkår indefra enten som fleksjobbere, handicaporganisationer eller arbejdsgivere? Og kan ministeren forklare, hvorfor de ulykkelige konsekvenser, som reformen vil medføre, alligevel skulle kunne være til gavn for fleksjobbere og give inklusion på arbejdsmarkedet?

9. Hvorfor vil man overføre alle nuværende fleksjobvisiterede personer til den nye ordning i forbindelse med firing, ledighed og jobskifte? Det er jo et faktum, at ca. 11.000 fleksjobbere skifter job hvert år, og således vil de nuværende fleksjobbere i løbet af blot ganske få år blive smidt over på en voldsomt forringende ordning end den, de har disponeret ud fra og forventet at kunne regne med? Mener man, at det er rimeligt, set i lyset af hvor alvorlige forringelser der er tale om?

Til Ulla Tørnæs: Hvorfor mener man fra Venstres side, at det skulle være ok på den måde at lovgive med tilbagevirkende kraft på noget, der griber så voldsomt ind i resten af borgernes liv, når det til



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

sammenligning aktuelt har været meget magtpåliggende for Venstre ikke at indgå nogen aftale omkring solceller med tilbagevirkende kraft? Den eneste forskel mellem de to lovgivninger er, at lovforslaget vedr. fleksjobreform er meget, meget mere vidtgående og vil endevende menneskers liv fuldstændigt, mens aftalen vedr. solceller trods alt har begrænset omfang.

Og til hver enkelt af de øvrige ordførere, der er med i forliget: Hvorfor mener I, at lovgivning med tilbagevirkende kraft her er ok? Vi vil gerne have en forklaring fra hver enkelt ordfører!

Vi mener, at allerede fleksjobvisiterede som minimum bør kunne blive på den nuværende ordning og IKKE ryge over på ny ordning, hvis de bliver uforskyldt ledige eller blot ønsker at skifte job. Det kan simpelthen ikke være rigtigt, at det ikke vil være muligt at skifte job uden at overgå til den nye ordning! For dermed bliver man jo økonomisk såvel som karrieremæssigt stavnsbundet!

10. Kan beskæftigelsesudvalget bekræfte, at den eneste reelle grund til omlægningen af fleksjobordningen også for de allerede visiterede er, at når der åbnes op for at syge og handicappede med selv en meget ringe restarbejdsevne kan komme ind på arbejdsmarkedet, så vil omkostningerne qua arbejdsgivertilskuddet være af en sådan størrelse, at man fra politisk hold finder det økonomisk uansvarligt at give så store kompensationer til erhvervslivet for at tilgodese mennesker med så lille en restarbejdsevne?

11. Kan beskæftigelsesudvalget i samme forbindelse oplyse, hvorfor man vælger at udbygge fleksjobordningen til en målgruppe af syge og handicappede med så ringe en restarbejdsevne i stedet for at udbygge og/eller understøtte den eksisterende skånejobordning?

Kan beskæftigelsesudvalget bekræfte, at det i teorien var muligt at opnå de ønskede målsætninger med reformen ved at benytte de eksisterende muligheder – herunder såvel skånejob, revalidering samt hvilende førtidspension med et par mulige ekstra tiltag (herunder løsninger i lighed med det nye "ressourceforløb", der allerede kendes under andre navne/ordninger), hvorved den eneste reelle omlægning er ændringen af fleksjobordningen for de EKSISTERENDE visiterede fleksjobbere?

Hvis beskæftigelsesudvalgets medlemmer ikke er enige i disse betragtninger, bedes de venligst udførligt redegøre for betragtninger og argumentationer for hvert enkelt af punkterne rejst ovenfor.

12. Hvad er for beskæftigelsesudvalget succeskriterierne for reformen? Hvilke parametre skal opfyldes? Hvordan skal ordningen evalueres, og hvem repræsenterer fleksjobberne i en evaluering?

13. Har man tænkt sig at lave beregninger for at se, om den estimerede besparelse på reformen bliver indfriet? I så fald: Hvem skal stå for disse beregninger, og hvilke parametre skal indgå i beregningen?

Herunder: Har man regnet på, hvad alene lovforslagets indførelse af 12 måneders-reglen (i stedet for fastholdelsesfleksjob) vil betyde for antallet af personer, der ikke vil finde fleksjobansættelse og i stedet ender i arbejdsløshed? Da cirka halvdelen af alle fleksjob er fastholdelsesfleksjobs og altså kun bliver etableret, fordi den pågældende allerede har en særlig arbejdskontakt med en given virksomhed, så må vi på sigt, alene på grund af 12 måneders-reglen, formode en meget større tilvækst i ledigheden hos fleksjobbere end i dag og dermed også en øget udgift for samfundet til ledighedsydelse og aktivering. Det harmonerer da ikke med lovforslagets formål om at få flere i beskæftigelse! Hvorfor vil man så alligevel fra ministerens og forligspartiernes side fastholde forslaget om en tåbelig regel, som IKKE vil fastholde folk på arbejdsmarkedet, men derimod skade mulighederne for at opnå ansættelse?

14. Hvor mange nyvisiterede til fleksjob forventer beskæftigelsesministeren, at der kommer i 2013, 2014 og 2015? Hvor stor stigning er dette i forhold til 2010, 2011 og 2012?



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

15. Forventer beskæftigelsesministeren, at ledigheden falder (i 2013, 2014, 2015) for de, der på nuværende tidspunkt er visiteret til fleksjobordningen og er ledige ved udgangen af 2012? Og har man tænkt sig at følge disse for at se udviklingen i ledigheden?

16. Hvordan er reformens samlede besparelse på området, når man medtager de tiltag, der blev inkluderet i den nyligt afsluttede finanslovsforhandling 2012:

- den væsentlige tilgang af fleksjobbere med en meget ringe restarbejdsevne, som vil blive honoreret med et engangsbeløb på 25.000 kr. for hver fastansættelse til arbejdsgiver
- den samlede effekt og udgift sat i udsigt i forbindelse med de netop afsluttede finanslovsforhandlinger.

Kan beskæftigelsesudvalget bekræfte, at omlægningen af fleksjobordningen rent faktisk ikke, med disse tiltag in mente, medfører en besparelse for området? For jo flere fleksjobbere med lille restarbejdsevne i arbejde, des flere vil opnå et større kommunalt bidrag end det tilsvarende udgiftsniveau for førtidspension.

Beskæftigelsesudvalget bedes venligst fremkomme med en udførlig økonomisk beregning, der enten underbygger denne betragtning eller viser, at de økonomiske forudsætninger i reformen fortsat holder.

17. Arbejdsmarkedskommissionen foreslog i deres rapport, at den statslige ordning skulle afvikles. Det forslag blev indarbejdet i VK-regeringens reformforslag "Forebyggelse, fleksibilitet og rummelighed. Reform af førtidspension og fleksjob" fra 2010. Den nuværende regerings lovforslag L53 indeholder i modsætning hertil ikke nogen afvikling af den statslige ordning. Da der er mange ligheder mellem de to reformforslag, er det nærliggende at spørge: Hvad er begrundelsen for, at man har genovervejet den statslige ordnings rolle og besluttet, at den statslige ordning IKKE skal afskaffes? Er det, fordi denne ordning er selvfinansierende?

Vil der fra Folketingets side blive ikke kun åbnet op for, men også direkte opfordret til, at der bliver etableret kommunale og regionale ordninger på linje med den statslige ordning og/eller, at "den statslige model" udbredes til det private arbejdsmarked? Hvis Beskæftigelsesudvalget ikke finder dette relevant, hvad ligger der så grund for denne betragtning?

18. Har Beskæftigelsesministeriet lavet en helhedsvurdering af de konsekvenser, som den påtænkte reform i de kommende år vil få for samfundet og for fleksjobberne? Herunder: Kan ministeren forklare, hvorvidt der er udarbejdet en helhedsvurdering af reformens konsekvenser i forhold til både fysisk og psykisk syge mennesker?

19. Kan ministeren redegøre for, hvorfor man har lavet den nye aflønningsmodel ved fleksjob på en sådan måde, at de samlede konsekvenser vil påvirke det økonomiske råderum for denne gruppe voldsomt?

Hvorfor har man i argumentationen for reformen ikke medtaget de samlede økonomiske konsekvenser for lønmodtagere ansat i fleksjobstillinger? Ministeren gøres specielt opmærksom på, at omlægningen til en delvis løn- og delvis ydelsesmodel forringer det økonomiske råderum, ligesom skattereformen også påvirker det økonomiske råderum for samme gruppe. Ministeren gøres også opmærksom på, at fleksjobbere fremadrettet risikerer at blive aflønnet væsentligt under mindstelønnen for deres ansættelsesområde, jf. de tidligere skitserede løsningsmodeller fra LO/DA samt ikke mindst DI/CO-industri.



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

2. Arbejdsevne, sagsbehandling og visitation

1. Man bruger i lovforslaget begrebet "varigt nedsat arbejdsevne" om målgruppens arbejdsevne. Det står dog i forunderlig modsætning til det forhold, at man i lovforslaget samtidig afviser begrebets værdi, idet man mener at vide, at folk med varigt nedsat arbejdsevne pludselig kan "udvikle" deres arbejdsevne eller "motivere sig" til en bedre helbreds- og arbejdssituation. Det er en mærkelig inkonsekvens og selvmodsigelse mellem både at anerkende og ikke anerkende begrebet. Hvordan kan man sige, at fleksjobbere skal have en varigt nedsat arbejdsevne og så samtidig arbejde for, at man kan komme i ordinært job eller et få timers job, hvor der skal være grundlag for udvikling? Kan ministeren svare på, om hun anerkender eller afviser begrebet "varigt nedsat arbejdsevne", og kan hun i givet fald forklare, hvordan hun bruger begrebet?

2. Ministeren bedes venligst uddybe, hvorledes en restarbejdsevne skal kunne "motiveres" til at blive større, jvf. de politiske udmeldinger om, at "fleksjobbere skal have incitament til at øge arbejdstiden". Det strider imod selve afklaringsgrundlaget i en visitation og er selvmodsigende

3. Restarbejdsevnen er ikke en kendt størrelse for fleksjobbere i dag, men med aftalen/forslaget fra CO-industri og DI, som er videreført i lovforslaget, hvor produktivitetsgraden skal fastslås for den enkelte, må man formode, at hver enkelt fleksjobber i forbindelse med overgang til ny ordning skal restarbejdsevnevurderes. Det er en meget kompleks størrelse at udregne, om overhovedet muligt, og især har tre ting indflydelse på resultatet: fleksjobberens begrænsninger, opgavernes art og arbejdspladsens fysiske indretning – alle forhold, som også kan variere. Har man regnet på og afsat midler til restarbejdsevnevurdering af de omkring 70.000 fleksjobbere, der i dag hører under den nuværende ordning?

4. Fleksjobberes maksimale arbejdsevne varierer for de flestes vedkommende rigtig meget fra dag til dag, uge til uge og måned til måned. I den nuværende fleksjobordning har dette ikke den store betydning, da de fleste arbejdsgivere reelt betaler for færre antal arbejdstimer, end fleksjobberen leverer i gennemsnit. I den kommende fleksjobordning vil fleksjobbere blive aflønnet for de reelle arbejdstimer. Hvis fleksjobberes løntimer varierer, vil deres månedsløn ændre sig hver måned, hvorfor kommunen skal bruge ressourcer på at beregne nyt tilskud hver måned. Er denne administrative omkostning medregnet i grundlaget for reformen? Hvis lønnen skal holdes stabil hver måned, skal fleksjobbere i stedet ansættes til det laveste antal timer, de er sikre på at kunne levere hver uge. Kan udvalget bekræfte, at fleksjobbere således kommer til at arbejde færre timer end i den nuværende ordning?

5. Skal man som fleksjobber under 40 år revurderes ved eventuelt jobskifte?

6. Bliver det fremover muligt at blive visiteret til fleksjob på mere end 18,5 effektive arbejdstimer? Skal man fremover være selvforsørgende, såfremt man kan arbejde mere end 18,5 timer, og mister de, der kan arbejde 18+ timer, deres fleksjobbevilling? Eller hvordan forholder det sig?

7. Såfremt en fleksjobber på ny ordning arbejder sig ud af ordningen ved at opnå beskæftigelse på et timeantal, der gør, at statstilskuddet bortfalder, vil vedkommende være at betragte som ordinær deltidsansat. Hvorledes vil denne være stillet, såfremt der sker tilbagefald i sygdommen eller vedkommende igen bliver langtidssyg med nedsat arbejdsevne? Vil vedkommende skulle igennem systemet igen for at få afklaret arbejdsevnen og derefter igennem en evt. ny visitation til fleksjob? Eller vil vedkommende umiddelbart ryge tilbage i fleksjobordningen og dermed ikke skulle igennem den lange visitationsproces igen?



8. Sagsbehandlingen af identiske sager falder ofte meget forskelligt ud fra kommune til kommune. Ville det ikke være rimeligt at samle sagsbehandlingerne inden for social- og arbejdsmarkedsområdet og lægge dem over i regionerne for at sikre en mere ensartet sagsbehandling til borgerne? Lige nu har kassetænkning overtaget det menneskelige hensyn i kommunerne.

9. Bør det ikke være specialisternes vurdering, herunder blandt andet den praktiserende læges og de relaterede speciallægers, og ikke sagsbehandlerens, vurdering af den enkelte person, der skal veje tungest i afgørelserne om fleksjob og førtidspension? Hvordan har udvalget tænkt at sikre dette?

3. Jobskabelse – hvor er jobbene?

1. I lovforslaget om fleksjobordningen fremgår det, at fleksjobberne skal medvirke aktivt ved jobsøgning. Vil ministeren redegøre for, hvordan fleksjobberne fremover aktivt skal skaffe sig i beskæftigelse, når der næsten ingen opslåede fleksjobstillinger er, og der pt. er omkring 17.000 ledige fleksjobbere?

2. Kan ministeren forklare, hvor hun tænker, at arbejdsgivere skal finde motivation til at ansætte mennesker med varigt nedsat arbejdsevne, når hun vil fjerne tilskuddet helt til arbejdsgiver (bortset fra dem, der vil kunne arbejde under 10 timer ugentligt), og fleksjobberne skal konkurrere med raske ordinære ansøgere? Hvilken motivation skal en arbejdsgiver have for at ansætte en kommende fleksjobber, når man fjerner den tilskudsindretning og aflønningsmodel, der hidtil har eksisteret, og hvor arbejdsgiveren fik en kompensation, der direkte forholdt sig til fleksjobberens niveau af nedsat arbejdsevne? Hvad skal fx en potentiel arbejdsgivers incitament fremover være for at ansætte en fleksjobber på 18 effektive timer frem for en rask person, der har mulighed for fx at yde en ekstra indsats ved spidsbelastning?

3. På nuværende tidspunkt er det ikke rentabelt for en arbejdsgiver at ansætte en fleksjobber på under 13,35 time. Hvordan har man tænkt sig, at endnu lavere timetal skulle give ansættelser? Vi ser nærmere, at det bliver sværere for alle fleksjobbere at finde job med ny ordning.

4. Kan ministeren og forligspartiernes ordførere forklare, hvorfor man har valgt at fastholde lovforslagets artikel om 12 måneders reglen (i stedet for fastholdelsesfleksjob), når masser af høringsvar fra vidt forskellig side har fastslået, at dette IKKE vil kunne fastholde mennesker i sådanne jobs, men tværtimod efter alle eksperter vurderinger vil betyde fyringer, ledighed og øget eksklusion fra arbejdsmarkedet?

5. Forventer beskæftigelsesministeren, at en arbejdsgiver, der har ansat fleksjobberne netop fordi denne har haft brug for en arbejdskraft i fx 18 timer om ugen, vil være villig til at sætte arbejdstiden op, hvis en fleksjobber på et tidspunkt skulle blive i stand til at øge sin arbejdstid fra fx 18 til 20 timer ugentligt? Hvilket incitament skulle arbejdsgiveren have til dette?

6. Hvordan skal de såkaldte fleksjobambassadører kunne hjælpe alle de mange ledige fleksjobbere i arbejde? Selv med de bedste intentioner vil ingen kunne argumentere for, at en virksomhed skal ansætte en dyr, uflexibel og besværlig fleksjobber, når selve reformen med sin indretning af det nye fleksjob betyder, at man fuldstændigt fjerner argumenterne for at ansætte en fleksjobber.

7. Vil man fra politisk hold medtage ledige fleksjobbere i betragtningerne til de omtalte fleksjobambassadørstillinger, idet man med rette må forvente, at netop fleksjobbere er de bedste ambassadører for ordningen? Hvis ikke, med hvilken begrundelse vælger man så at ansætte andre til disse stillinger? Bliver der opslået fleksjobambassadør-stillinger med ansættelse allerede i 2012, eller vil de nye stillinger – i fald de skal udformes som fleksjob – kun kunne besættes under ny fleksjobordning og altså til en meget forringet løn?



4. Arbejdsvilkår og lønforhold

1. I lovforslaget ændrer man aflønningsstrukturen og tilskudsmodellen for personer i fleksjob fra at være fuldtidsløn (hvor arbejdsgiveren fik refusionen fra kommunen svarende til den kompensation, som Jobcentret havde vurderet relevant for den pågældende persons funktionsnedsættelse) til en opdeling i løn (fra arbejdsgiver) plus ydelse (kompensation fra kommunen). Man ændrer altså en del af lønnen til en klientydelse på et lavere variabelt niveau, ligesom fleksjobberens delvist klientgøres. Hvilken betragtning ligger til grund for, at man delvist gør fleksjobberens til klient frem for den nuværende model, hvor han er lønmodtager ligesom øvrige arbejdstagere?

2. Man sår med reformen tvivl om lønværdien af fleksjobberes arbejdsevne og foreslår en anden og mere detaljeret metode end den, der ellers anvendes i dag. Man foreslår en graduering på henholdsvis effektivitetsgrad/intensitet/produktivitet og timetal, som samlet skulle give et udtryk for den arbejdsindsats, som arbejdsgiver skal aflønne medarbejderen for. En arbejdstime er altså fremover ikke bare en arbejdstime, men kan gradueres i modsætning til, hvad man gør på det øvrige arbejdsmarked. Det hed i de tidligere varianter i forligsaftalen af 30. juni og i lovforslaget fra 4. september "effektiv arbejdsevne", "effektiv arbejdstid" og "reel arbejdsindsats", mens det i lovforslag L53 hedder "det arbejde, der bliver udført" og "den arbejdsindsats, der reelt ydes" med tilføjelse af parametrene arbejdstid og arbejdsintensitet/produktionsgrad. Men i alle tilfælde diffuse størrelser, som en arbejdsgiver altid vil kunne bruge til at presse lønnen ned.

a. Har beskæftigelsesministeren haft en finger med i spillet i forhold til den løndumpingaftale, som CO-industri og DI indgik i september om, at mennesker med handicap skal aflønnes efter deres produktivitetsgrad? Kan hun svare på, om hun vil medvirke til at diskriminere mennesker med handicap? Hvis hun ikke ønsker at medvirke til noget sådant, kan hun så forklare, hvorfor hun med lovforslaget vil lade mennesker med varigt nedsat arbejdsevne aflønne på dårligere vilkår end de raske via indførelsen af begreberne "effektiv arbejdstid" og "reel arbejdsindsats"? Ministeren bedes forklare tanken med begreberne "effektiv arbejdstid", "den reelle arbejdsindsats" og "produktivitetsgrad".

b. Kan beskæftigelsesministeren og alle beskæftigelsesudvalgets medlemmer i forligsaftalen forklare, hvorfor de har insisteret på og accepteret at få en sådan lønmodel med i lovforslaget, som ganske vist – det ved vi godt – er hentet fra arbejdsmarkedets parter, som man bad om at udarbejde aftalen, men som ministeren og forligspartierne ikke desto mindre står til ansvar for?

c. Hvem mener udvalgets medlemmer skulle kunne vurdere, hvori den "reelle arbejdsindsats" skulle bestå? Hvordan skulle det overhovedet være muligt at vurdere objektivt og på et retfærdigt grundlag? Det ville være en meget svær opgave at vurdere retfærdigt – såmænd *også*, hvis man havde anlagt den samme form for produktivitetmåling på raske mennesker, hvilket man jo aldrig ville gøre. Det er vanskeligt at se, hvordan man objektivt skulle kunne vurdere produktiviteten fx inden for vidensområdet og i servicefag. Her kan produktiviteten jo variere over tid, være afhængig af opgaven eller afhænge af andre medarbejders arbejdsindsats. Mange typer arbejdsopgaver i fx en akademisk, kunstnerisk eller videnskabelig sammenhæng bør jo skulle måles på sin kvalitet eller i relation til den forbundne faglighed. Eller mener man fra udvalgets side, at det er helt i orden at lade de traditionelle faglige værdisæt og lønkriterier træde ud af kraft for netop disse mennesker?

d. Hvorfor skal netop mennesker i fleksjob arbejdsevnevurderes og lønsættes så specifikt ud fra en sådan størrelse, når det ikke gælder størsteparten af de øvrige danske lønmodtagere?



e. Hvordan vil beskæftigelsesministeren forklare, at mennesker i den ramte gruppe efter lovforslaget skal behandles og belønnes på markant ringere måde end andre arbejdstagere inden for de fagområder og det danske arbejdsmarked, man normalt sammenligner sig med? Hvorfor skal lige netop disse mennesker – som de eneste på det danske arbejdsmarked – "effektivitetsvurderes" forud for lønfastsættelsen, og hvordan har man tænkt sig at gøre dette? Hvordan ser man på, at fleksjobbere fremover bliver de nye løntrykkere?

Vi mener, det er unfair og dybt problematisk at arbejdsevnevurdere og lønsætte arbejdsevnen så specifikt. Det vil betyde, at vi får et arbejdsmarked, der kan underbyde overenskomstsystemets minimumssatser. Stig Langvad fra Danske Handicaporganisationer formulerede det i et åbent brev til beskæftigelsesministeren den 21. september sådan: "En model, som sætter lighedstegn mellem graden af nedsat arbejdsevne og produktiviteten i et konkret job, vil altid forskelsbehandle mennesker med handicap – fordi man forsøger at behandle dem ens med en standardformel. En person, som har en arbejdsevne, der er nedsat med fx 70 pct. kan i et konkret job, hvor personen anvender netop hans/hendes særlige kompetencer, godt være 100 pct. produktiv. Man kan derfor ikke, uden at forskelsbehandle, sætte lighedstegn mellem nedsat arbejdsevne og produktivitet, og man kan derfor heller ikke med rimelighed fastsætte lønnen efter en sådan model. Hvorvidt en person i fleksjob har nedsat produktivitet må altid være en individuel vurdering af den enkeltes kompetencer og skånehensyn i det konkrete job."

f. Kan Lennart Damsbo-Andersen uddybe, hvad han mener med, at fleksjobbere skal på akkordløn nu, og at dette efter hans mening er meget naturligt, sådan som han sagde det i sin ordførertale i forbindelse med 1. behandlingen den 8. november? Er udmålingen af specifik produktivitetsgrad for fremtidens fleksjobbere at forstå som udtryk for et ønske om at sætte fleksjobbere på akkord?

g. Vil beskæftigelsesudvalgets medlemmer fra forligsaftalen redegøre for, hvorfor man med dette lovforslag har valgt at tillade arbejdsgivere at fravige overenskomsterne og ansætte fleksjobbere efter ringere lønforhold end de øvrige lønmodtagere på arbejdsmarkedet? Det er stærkt kritisabelt, at man også på denne måde nedskriver fleksjobberens arbejdsværdi og forsørgelsesgrundlag! Den nye fleksjobordning vil blandt andet få den samlede konsekvens, at uddannede og højt kvalificerede mennesker vil få svært ved at finde ansættelse såvel som blive særligt hårdt ramt med voldsomt stor lønnedgang til følge. Hvordan kan man stå på mål for en sådan aftale med indbygget risiko for løndumping? Det rimer ikke særligt godt med det forhold, at man netop har lavet en aftale imod social dumping i anden sammenhæng. Hvordan kan man så tillade så dårlige lønvilkår for danske fleksjobbere, når man har travlt med at skåne polske arbejdere i Danmark for det samme?

3. I høringsnotatet skriver beskæftigelsesministeren i forbindelse med fremsættelse af lovforslag L53 om incitament til at arbejde mere: "Ansatte i fleksjob er samtidigt sikret en rimelig indtægt, da de som minimum er sikret en indtægt på ca. 200.000 kr" (side 30). - Kan ministeren forklare, hvorfor hun har en mening om, hvornår en løn måtte være "rimelig" eller "urimelig", når det er et kendt politisk princip, at folketingspolitikere ikke bør blande sig i lønfastsættelse eller have nogen offentlig holdning til, hvad der er en "rimelig" løn? Og kunne hun forklare, om hun i samme takt ville kunne sige det samme om en hvilken som helst anden lønmodtagers løn, hvis denne havde været en rask person? Mener ministeren, at lønninger er "rimelige" uden skelnen til de almindelige principper for løndannelse, som vi ellers retter os efter på arbejdsmarkedet, hvor løn altså fastsættes og arbejdsevne vurderes ud fra betragtninger om bl.a. uddannelse, kvalifikationer, arbejdsansvar, anciennitet osv.? Ville ministeren i givet fald på samme måde mene, at det var "rimeligt" eller "en okay løn", om hun selv fik en årsløn på 200.000 kr. uden hensyntagen til hendes ministeransvar, rang, uddannelse osv.?

4. I indledningen til forslaget til reform af fleksjob hedder det i "En del af fællesskabet" på side 5: "Fleksjobordningen skal derfor skrues sammen på en ny måde. For de fleksjobansatte, der vil kunne udvikle arbejdsevnen, ønsker regeringen at styrke tilskyndelsen til at øge antallet af arbejdstimer ..."



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

Hvis man ønsker at skabe økonomiske incitamenter hos fleksjobbere til at arbejde flere timer, hvorfor har man så foreslået en struktur, hvor man modregner 30 % af de første 13.000 kr., fleksjobberen tjener, og 55 % af lønindtægter herover? Den laveste marginalsat er ifølge Skatteministeriet på 40,9 %. Det giver en samlet modregning (skat og modregning i tilskud) på 95,9 %. For hver 100 kr., en fleksjobber tjener udover 13.000 kr., vil det give en nettoindtægt på 4,1 kr. Der vil typisk være flere udgifter forbundne med at arbejde flere timer som fx transport, børnepasning og kantine. Hvordan mener Beskæftigelsesudvalget, den stigende modregning i lønindkomsten vil give fleksjobbere økonomiske incitamenter til at arbejde flere timer?

5. Hvordan forestiller ministeren sig, at ansættelsesforholdet vil blive for en fleksjobber med en diagnose, der har en varierende forløb? Vil det være muligt at ansætte fleksjobberen på variabel tid? Og hvordan vil det kunne kontrolleres, at fleksjobberen i så fald får løn for de timer, han eller hun arbejder?

6. Synes ministeren, det er rimeligt, at fleksjobbere fremover risikerer at stå med en konflikt med arbejdsgiver, hver gang der skal udbetales løn i forhold til den leverede arbejdsindsats?

7. Vil fleksjobbere ansat på under 8 timer kunne opnå de samme rettigheder, som findes for resten af arbejdsmarkedet i forhold til ansættelsesbevis, opsigelsesvarsel, ferie, barsel, sygdom osv., når der ikke i dag er mulighed for at kunne opnå disse rettigheder i ansættelser under 8 timer?

8. I henhold til reformen på fleksjobordningen vil staten give en bonus på 25.000 kr. til virksomheder, der ansætter fleksjobbere på lavt timeantal (under 10). Kan en virksomhed få samme bonus, hvis man ansætter en fleksjobber, der har en højere arbejdssevne end de ti timer, men ønsker at komme i job?

9. Hvor mange gange har regeringen tænkt sig, at der kan udbetales en bonus på 25.000 kr. til arbejdsgivere for ansættelse af minifleksjobbere? Har ministeren og forligspartierne tænkt på, om denne ordning ikke er meget åben for misbrug fra arbejdsgivernes side af, og at det stiller fleksjobberen ringe i forhold til at optjene ret til ledighedsydelse, hvis han kan fyres efter 6 måneder? Vi foreslår, at man ændrer kravet til virksomhederne til minimum 9 måneders ansættelse, inden der kan udbetales nogen bonus. Det ville mindske risikoen for, at arbejdsgivere misbruger ordningen, og i takt hermed mindske risikoen for, at fleksjobberen ender i arbejdsløshed uden mulighed for ledighedsydelse og henvist til kontanthjælp.

10. Hvis en fleksjobber kun kan opnå beskæftigelse i max 10 ugentligt (evt. grundet den kontante bonus, som arbejdsgivere stilles i udsigt), men oprindeligt er visiteret til flere timer, f.eks. 15 timer ugentligt, vil det da få konsekvenser for vedkommendes rettigheder til fleksjob og optjening af ret til ledighedsydelse?

11. Er det muligt under den kommende lovgivning at påtage sig et deltidsfleksjob, fx på 8 timer, hvis man tidligere er blevet udmålt til at kunne arbejde 16 timer, og få supplerende ledighedsydelse uden tidsbegrænsning eller have to deltidsfleksjob (det var muligt under den gamle lovgivning)? Vil man, i fald man mister sit deltidsfleksjob, være berettiget til fuld ledighedsydelse? Vil det så også være muligt, at der bliver udløst 2 x 25.000 kr. til arbejdsgiver, hvis en fleksjobber kan finde to små jobs?

12. Hvorledes er en fleksjobber stillet, såfremt denne finder et fleksjob på et lavere timeantal end denne reelt kan arbejde? Skal der laves frigørelsesattest, så fleksjobberen fortsat skal være jobsøgende, eller anerkender man, at der kan være behov for fleksibilitet i denne situation, hvis fleksjobberen overhovedet skal opnå en fleksjobansættelse? Kan det frigøre timer for en fleksjobber i et job på et lavere timeantal end denne er visiteret til, som kan bruges til eks. selvstændig virksomhed (som i den gamle ordning)?



13. Hvis man har et helbred, der varierer meget, hvilket timeantal skal man så ansættes ud fra i den nye ordning? Vil man fx kunne tage arbejde i 6 timer fast og supplere med ekstra timer i de perioder, hvor helbredet tillader det? Hvis man ansættes på 6 timer hos en arbejdsgiver, og arbejdsgiveren ikke har arbejde til mere end 6 timer, vil man så kunne arbejde ekstra timer hos en anden arbejdsgiver, når eller hvis helbredet tillader det? Vil man kunne fordele et fleksjob på to forskellige arbejdsgivere?

14. Vil fleksjobbere i den kommende fleksjobordning få beskæftigelsesfradrag for hele deres indtægt eller kun for den arbejdsgiverbetalte andel?

15. Hvordan bliver ferie udregnet? Vil fleksjobbere fremover kun have ret til 2 ugers ferie, eller vil man kunne optjene og have ret til feriepenge til 5 ugers ferie ligesom raske mennesker?

Alle har behov for restitution, og man må med rette forvente, at netop mange syge og handicappede har et ekstra behov for et pusterum. Hvorledes harmonerer de skærpede optjeningsregler for feriepenge for lønmodtagere i fleksjobansættelser med netop disse gruppers særlige behov for ferie til restitution?

16. Hvis fleksjobberen ender i en situation med arbejdsløshed, skal denne så aktiveres på samme måde som raske, og gælder den gensidige forsørgerpligt?

17. Ændres folkepensionsalderen for fleksjobbere? I nuværende ordning bortfalder tilskuddet, når man er 65 år?

18. Hvorledes udmåles den økonomiske refusion/tilskudsordning ved barsel?

5. Selvstændig virksomhed

1. Hvad er grunden til, at fleksjobbere, der ikke tidligere har haft selvstændig virksomhed, ikke kan starte en virksomhed? Det kunne for nogen være med til at sikre dem et aktivt arbejdsliv og hjælpe dem frem til selvforsørgelse. Er det ikke diskrimination eller forskelsbehandling, at denne mulighed udelukkes over for mennesker, der f.eks. er født med et handicap? (Note: Der bliver lagt op til, at fleksjobberens arbejdsindsats skal gøres målbar fremover, så arbejdsgiveren kun betaler for den leverede arbejdskraft/vare. Dermed må det jo være muligt at kunne lave samme beregning for en selvstændig fleksjobber.)

2. Hvorfor vil man indrette lovforslagets artikel vedr. selvstændige i fleksjob på en sådan måde, at det stort set er umuligt for mennesker med handicap og varigt nedsat arbejdsevne at opnå ret til at blive selvstændig? Kravene for overhovedet at opnå retten til dette i jf. med lovforslaget betyder jo, at kun de allerfærreste fleksjobbere ville kunne opnå denne, og det er ret beset u hensigtsmæssigt, al den stund at selvstændig virksomhed om noget kunne være en mulighed, der til en vis grad KUNNE kompensere mennesker med kroniske lidelser og handicap for deres nedsatte arbejdsevne - fordi der herved ville kunne udøves større fleksibilitet mht. arbejdstilrettelæggelse mv. Hvordan forholder beskæftigelsesudvalgets medlemmer sig til at artiklen vedr. selvstændige i fleksjob i praksis vil modarbejde lovforslagets formål om øget inklusion på arbejdsmarkedet og øget selvforsørgelse?

3. Ny ordning lægger op til, at man som fleksjobber med en arbejdsevne på over 18 timer overgår til ordinær deltidsbeskæftigelse. Hvorledes er man stillet, hvis man ønsker at starte egen virksomhed på nedsat tid? Er der en overgangsordning, således at dette er muligt?



6. Førtdispension

1. Kan beskæftigelsesudvalget bekræfte, at det nye ressourceforløb ER tænkt som en tidlig og kun en tidlig indsats, og at der således ikke er tale om en forlængelse af eksisterende tiltag og muligheder i forvaltningsregi?

2. Vil det være muligt at anlægge en betragtning om, at ressourceforløbet skal betragtes som et TILBUD til borgeren og dermed ikke som en foranstaltning, der utilsigtet resulterer i en forværring af borgerens helbred og førlighed? Og kan en afgrænsning for ressourceforløbet under ét være muligt at fastsætte, så ressourceforløbet ikke bare får karakter af en ny type beskæftigelsesterapi?

3. Kan beskæftigelsesudvalget redegøre for, hvilke tiltag, der vil blive gjort i forbindelse med ressourceforløbene, så borgeren ikke utilsigtet havner i en situation, hvor han eller hun oplever at sidde alene versus et team? Vil der blive anlagt betragtninger om, at borgeren er berettiget til en bisidder, og i hvilket omfang vil en sådan bisidder være medtænkt i helhedsløsningen?

4. I det fælles udspil "Færre skal udstødes fra arbejdsmarkedet" fra 2010 skrev S, SF og RV: "S, SF og RV foreslår, at førtdispensionister på ny ordning tildeles et førtdispensionsbevis så de også har sikkerhed for at kunne vende tilbage til pensionen hvis de ikke klarer det på arbejdsmarkedet."

Lovforslag L53 om den nye fleksjobordning indeholder ikke den mulighed om et førtdispensionsbevis. Mener S, SF og RV ikke længere, at førtdispensionister på ny ordning skal have sikkerhed for at kunne vende tilbage til en førtdispension, hvis de ønsker at prøve sig selv af i et fleksjob, og det ikke går?

Når man har valgt ikke at give førtdispensionister på ny ordning denne garanti, så er man heller ikke med til at sikre, at flest muligt kommer ind på arbejdsmarkedet – og det modstrider reformens erklærede mål. Hvorfor kan man ikke stille de nye førtdispensionister en sådan garanti på lige fod med førtdispensionisterne på gammel ordning?

5. I samme udspil skrev S, SF og RV: "Borgere med nedsat arbejdsevne skal fortsat have ordentlige levevilkår. Justeringer skal ikke føre til, at flere parkeres på kontanthjælp. Det er uværdigt og løser ikke de problemer den enkelte har og reducerer heller ikke det store samfundsmæssige tab."

Kan regeringspartiernes repræsentanter i Beskæftigelsesudvalget venligst oplyse, hvilke forudsætninger for denne betragtning, som har ændret sig siden 2010, siden ydelsesniveauet i ressourceforløbet i langt de fleste tilfælde vil være på netop kontanthjælpsniveau?

6. Hvis en person med en godkendt fleksjobvisitation fra nuværende ordning har ansøgt om førtdispension inden nytår, fordi personen ikke kan arbejde mere, hvordan er hun så stillet i forhold til den påtænkte lov omkring reform af fleksjob og førtdispension, når den træder i kraft? Hvis hun får et afslag på førtdispension, vil hun så kunne returnere til arbejdsmarkedet – dvs. er hendes nuværende fleksjobbevilling "hvilende"?

7. Hvordan afgrænser man for fremtiden, hvor snittet ligger mellem visitationskrav til fleksjob og indstilling til førtdispension?

Jesper Tynell har i P1 Orientering den 5. oktober 2012 dokumenteret, at personer under 40 år fremover som udgangspunkt slet ikke få tilkendt førtdispension: "Men nærlæser man regeringens lovudkast, så viser det sig, at kriterierne for at få førtdispension er præcis de samme, hvad enten man er under eller over 40 år. For mennesker, der er for handicappede eller kronisk syge til at kunne forsøge sig selv, gør deres alder - også efter reformen - altså rent juridisk ingen forskel på, hvilken ret til de har til førtdispension. Det



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

bekræfter to jurister Trine Schultz og John Klausen, som Orientering har forelagt regeringens lovudkast. Begge vurderer de, at de politisk stik modsatrettede signaler i praksis kan få kommunerne til at bryde loven og undlade at tilkende førtidspension til selv meget syge og handicappede, alene fordi de ikke er fyldt 40 år - også i de tilfælde, hvor loven giver dem ret til førtidspension.”

Kan beskæftigelsesministeren forklare, om det er tilsigtet, at lovforslaget indeholder stik modsatrettede signaler? Om det er tilsigtet, at alders-reglen er blevet formuleret på en sådan måde, at den overdøver formidlingen af, at der juridisk stadig er ret til førtidspension for de mennesker, der er for handicappede eller kronisk syge til at forsørge sig selv?

7. Afledte konsekvenser af reformen

1. Der lægges med reformforslaget op til for al fremtid at forhindre lønmodtagere ansat i fleksjobstillinger i at generhverve deres indtægtsgrundlag ved jobskifte og dermed udelukke dem fra at imødegå deres indgåede økonomiske forpligtelser; forpligtelser, som de i god tro har sat sig selv og deres familier i på baggrund af den forventede og vedvarende indtjeningsmulighed inden for den eksisterende ordning. Anser ministeren de økonomiske forpligtelser, som mennesker med handicap eller kroniske lidelser har, for at være mindre relevante for den ukrænkelige ejendomsret?

Herunder: Anser ministeren det som værende i god tro, når også folk på fleksjobordningen og andre sociale ydelser disponerer deres økonomiske forpligtelser ud fra det kendte grundlag uden at tage højde for eventuelle omlægninger i de ordninger, som tilvejebringer disse økonomiske indtægtsgrundlag? Anfægter ministeren, at det er en indirekte krænkelse af den private ejendomsret, når hun og staten foretager så indgribende ændringer i forsørgelsesmulighederne, at mennesker, som i god tro har disponeret herefter og sat sig i forpligtelser, efterfølgende oplever, at disse forpligtelser bliver umulige at opfylde? Herunder: Påhviler det så ikke den lovgivende forsamling at sikre, at dette ikke indtræffer ved at lovgive med bagudrettet virkning?

I forbindelse med omlægningen af løntilskudsmodellen står alle lønmodtagere visiteret til fleksjob til aldrig at kunne generhverve deres indtægtsgrundlag, idet deres aflønningsniveau fremadrettet vil være permanent gjort ringere. Anerkender man dette som værende et faktum, og hvis ja - hvilken rimelig begrundelse har man lagt til grund for denne forringelse, idet det fratager denne borgergruppe deres muligheder for at indfri deres økonomiske forpligtelser?

2. Med den nuværende udvikling på boligmarkedet og den øgede risiko for, at mange boligejere i lønmodtagergruppen af fleksjobbere ikke kan imødegå deres økonomiske forpligtelser, hvilken samfundsmæssig indflydelse har ministeren som bud på eventuelle stigninger i tvangsaktioner og deraf afledte prisfald på boligmarkedet?

3. Vil ministeren iværksætte specifikke tiltag for boligejere, der mister deres bolig som resultat af reformen, så de ikke bliver gældsat ene og alene på baggrund af deres indtægtstab og dermed umuliggør, at de kan indfri deres økonomiske forpligtelser på boligområdet? Kunne man fx forestille sig en akutpulje, som man kunne ansøge om hjælp til at indfri sine økonomiske forpligtelser, hvor dette måtte være resultatet af den fremlagte lov, så borgeren kan holdes skadesfri, idet denne økonomiske konsekvens er forårsaget af loven og dermed delagtiggør staten i ansvaret herfor?

4. Hvilke konsekvenser mener ministeren, at reformen fremadrettet vil få for kreditvurderingsmulighederne for lønmodtagere, der ikke længere kan aflønnes efter nuværende fleksjobordning?



5. Kunne man forestille sig, at man som minimum kunne etablere en længere indfasningsperiode for den nye lønmodel på fx 3 eller 5 år, så de berørte befolkningsgrupper kunne få en rimelig mulighed for at omlægge deres eventuelle lån og kreditter, så de ikke risikerer personlig konkurs?

6. Har beskæftigelsesudvalget foretaget økonomiske beregninger for den fremadrettede mulighed for anskaffelse af handicapbiler? Mange visiterede til fleksjob har behov for en handicapbil for at kunne påtage sig et arbejde, og da såvel Serviceloven som reformen lægger op til særdeles forringet økonomisk råderum, så vil dette afstedkomme problemer med de kommunale lån- og betalingsaftaler for handicapbiler.

7. I de tilfælde, hvor det ikke længere vil være økonomisk muligt for en sygdomsramt eller handicappet person at anskaffe sig en handicapbil og overholde de økonomiske forpligtelser, vil loven da indeholde nogle ekstraordinære tiltag fra samfundets side for at rette op på problemerne, eller vil man i givet fald acceptere det som en naturlig hindring for, at den pågældende kan fastholdes på arbejdsmarkedet? Eller er beskæftigelsesudvalgets medlemmer enige i, at ovenstående vil blive betragtet som et brud på retten til lige adgang til arbejdsmarkedet?

8. Hvordan vil man fremadrettet motivere unge mennesker med kroniske sygdomme eller handicap til at tage en uddannelse, når de ikke i fremtiden kan regne med at få en løn, som svarer til deres kvalifikationer og det, som andre raske mennesker med tilsvarende kvalifikationer vil få i løn?

9. Hvem bærer ansvaret, hvis beskæftigelsespolitikken over for de svageste og mest udsatte personer betyder, at deres helbred forværres?

10. Har man regnet på de samfundsøkonomiske konsekvenser af den stress, som den nye fleksjobmodel vil betyde for den samlede gruppe af fleksjobvisiterede personer samt de mennesker, som under gammel model ville kunne opnå en førtidspension, men som nu tvinges ud i en årelang usikkerhed om forsørgelsesgrundlag og presses i fleksjobs eller ressourceforløb, som de slet ikke magter? Har man medtaget i sine regneark, hvordan denne beskæftigelsespolitik og socialpolitik sandsynligvis vil betyde mange sygdomsramte mennesker, som bare bliver endnu mere syge pga. det nye system? Og har man regnet på, hvad det vil koste samfundet i ekstraudgifter til sygedage, medicin og mistede arbejdsindtægter – foruden, naturligvis, omkostningerne i mistet livskvalitet og værdighed for de mange mennesker? Har man også tænkt på det paradoks, at ønsket om at effektivisere gruppen af fleksjobbere og mennesker i feltet omkring førtidspension – med det pres, det indebærer på gruppens personer – i sig selv vil kunne modvirke effektivitet, idet denne gruppe er sårbar og har brug for en grundlæggende sikkerhed og mulighed for at hvile ud **SOM UD GANGSPUNKT FOR** overhovedet at kunne præstere **NOGET**? Har man overvejet at lytte til de mange høringsberettigede parter, som siger, at reformen **IKKE** er nogen god ide, men at hele dette effektivitetspres mismatcher sygdomsramte mennesker og kun gør ondt værre?

11. Hvordan står fleksjobbere fremover stillet erstatningsmæssigt, hvis de via deres fleksjob får en arbejdsskade – her tænkes især på de med færrest timer? Hvor meget vil de kunne sikres for? Og kan der tegnes en erhvervsforsikring for dem?

Mange fleksjobbere har fået afgjort erstatningssager ud fra det faktum, at de har / kunne få et fleksjob (altså bibeholde et eksistensgrundlag). Mon alle disse sager skal åbnes – og hvad mon det koster? Når de kunne afgøres sådan, er det jo bl.a. også fordi, at fleksjobordningen tidligere er reformeret, men selvfølgelig kun for nye visiterede. Ingen har troet, man ville reformere bagudrettet.

12. Ministeren bedes kort redegøre for, i hvor stort omfang reformen vil medføre nye sociale tabere specielt blandt børn af de berørte grupper? Det formodes, at ministeren er bekendt med, at børn vokser op blandt andet som et produkt af den "sociale arv". Anser ministeren selv, at børn af mennesker med handicap og kroniske sygdomme fremadrettet har uændrede muligheder for at deltage i de samme



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

økonomiske og sociale samvær med jævnaldrende efter en eventuel vedtagelse af reformen? Og påhviler der ikke den folkevalgte forsamling et ekstraordinært ansvar specielt for børn og unge med forældre blandt de berørte grupper, idet de må forventes i forvejen at høre til de mere socialt udsatte?

13. Kan beskæftigelsesudvalget kort redegøre for, om socialministeren er kommet med betragtninger i denne sammenhæng? I givet fald: Hvilke betragtninger, og har det afstedkommet en konklusion om, hvorvidt den samlede reform vil påvirke situationen ved "arv og miljø"?

8. Fleksjobreformen versus Handicapkonventionen og handicappolitiske kerneprincipper

1. Er ministeren og beskæftigelsesudvalgets medlemmer bekendte med de gængse handicappolitiske principper i dansk lovgivning og i Handicapkonventionen, herunder *kompensationsprincippet* og *ligebehandlingsprincippet*?

Da fleksjobordningen blev indført i 1998, skete det med respekt for og efter ånden i "kompensationsprincippet" for at skabe et lige udgangspunkt, så mennesker med handicap skulle have lige adgang til arbejdsmarkedet. I den forbindelse blev det fastlagt, at lønmodtagerne skulle "ansættes og aflønnes efter overenskomsterne for området."

Kan ministeren kort redegøre for, i hvilket omfang man med reformen gør op med kompensationsprincippet? Og kan ministeren forklare, hvorfor man har valgt, at kompensationsprincippet ikke længere skal fortolkes som kompensation for lønmodtagerens tabte arbejdsevne ud fra den på området gældende overenskomst, men med lovforslaget er reduceret til en offentlig tilskudsordning langt under dagpengesatsen og med en tilhørende klientgørelse i "medgift"? Hvorfor vil man gøre op med den kompensationspraksis, som ellers har været over for mennesker med store handicap, og som den nuværende fleksjoblovgivning fortolker som 1/2 eller 2/3 fuldtidsløn svarende til niveauet af funktionsnedsættelsen i arbejdsevnen? Lovforslaget forringer jo den kompensation ganske betydeligt.

2. Kan beskæftigelsesudvalget kort redegøre for, hvorledes kompensationsprincippet er kommet til udmåling i forbindelse med udarbejdelsen af reformen?

3. Kan beskæftigelsesudvalget gøre rede for, hvorledes man har forholdt sig til ligebehandlingsprincippet i forbindelse med udarbejdelsen af reformen? Herunder: I hvilket omfang har Ligestillingsministeriet været spurgt til råds om forskelsbehandlende problematikker? I givet faldt: Hvilke ligestillingskonsekvenser har beskæftigelsesministeren bedt ligestillingsministeren om at kommentere på i forholdet til eksisterende lovgivninger, og hvilke betragtninger er ligestillingsministeren eventuelt fremkommet med?

4. Kan ministeren bekræfte, at mennesker med handicap fremover får sværere ved at leve et selvstændigt og uafhængigt liv, fordi kompensationen for deres handicap reduceres, så de ikke længere har samme lige udgangspunkt som raske borgere i samme situation?

5. Hvordan kan det være, at man i lovforslaget stort set ikke har rettet et komma på trods af massiv kritik fra mange kanter i høringsrunderne, og på trods af, at der ligefrem i nogle af høringssvarene var foreslået ændringsforslag og rettelser til lovforslagets problematiske elementer? Hvordan forsvarer man dette fra ministerens side, når der i Handicapkonventionens artikel 4, stk. 3, tales direkte om, at deltagerstaterne i "beslutningsprocesser vedrørende forhold i relation til personer med handicap indgående [skal] rådføre sig med og aktivt involvere personer med handicap (...) gennem de organisationer, som repræsenterer dem"?



6. Kan beskæftigelsesministeren og beskæftigelsesordførerne fra forligspartierne forklare, hvorfor man gik ud med forligsaftalen præcis den 30. juni 2012, da store dele af de ansatte på de politiske redaktioner og i pressen var gået på sommerferie, og om man mener, at det har givet mulighed for "ligebehandling" i mediedækningen af reformens problemstillinger og altså af den berørte gruppes fremtidige problemer i sammenligning med andre grupper af mennesker, som bliver påvirket af andre reformer?

7. Eksempler på ligestillingsproblematikker:

a. Lovforslaget stiller i § 70 g, stk. 5 det krav for at blive selvstændig fleksjobber, at personen "forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder."

Det betyder, at det ikke bliver muligt at etablere egen virksomhed. Det er kun muligt, hvis man, inden man bliver fleksjobber, har haft egen virksomhed og (det stod i lovudkastet af 4. september) har kunnet præstere minimum 30 timer om ugen. Det virker diskriminerende over for de mennesker, der fx er født med et handicap eller får et i en ung alder, ligesom vi mener, at det er i modstrid med Handicapkonventionens artikel 27 om arbejde og beskæftigelse, som i stk. f fastslår, at staten skal "*fremme mulighederne for selvstændig virksomhed, iværksætter, udvikling af kooperativer samt etablering af egenvirksomhed*".

I høringsnotatet refererer beskæftigelsesministeren dette problem således: "STOP Fleksjobreformen mener, det er et meget stort problem, at man skal have udøvet selvstændig virksomhed i sammenlagt 12 måneder indenfor de sidste 24 måneder, for at kunne få tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed. De mener ikke, at dette beskæftigelseskrav matcher med mennesker med handicap og nedsat arbejdsevne. Beskæftigelseskravet gør, at personer med medfødte handicap udelukkes for at få tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, hvilket de finder urimeligt og diskriminerende af mennesker med handicap. I den forbindelse henviser de til handicapkonventionen."

Ministerens kommentar lød: "Tilskuddet gives til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed for folk med en nedsat arbejdsevne. Derfor er det også rimeligt, at (...) personen opfylder et vist beskæftigelseskrav for at blive tilbudt tilskuddet. Hverken den gældende eller den foreslåede ordning giver mulighed for, at kommunen kan give tilskud til etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed. Det bemærkes at revalideringsbestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik giver mulighed for støtte til etablering af selvstændig virksomhed."

Vi mener ikke, at svaret er dækkende i forhold til den rejste problematik om diskrimination pga. handicap, idet en person med en reduceret arbejdsevne, som fx kun kan arbejde 10 timer om ugen, ikke vil kunne benytte sig af fleksjobordningen efter at have benyttet revalideringsbestemmelserne, da en forudsætning for at kunne få tilkendt et fleksjob som selvstændig erhvervsdrivende er, at man "forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder." Vi mener, der opstår forskelsbehandling/diskrimination pga. handicap i forhold til muligheden for at indtræde i fleksjobordningen. Personer med et medfødt alvorligt handicap vil derfor aldrig kunne indtræde i ordningen som selvstændig erhvervsdrivende.

Synes ministeren alligevel på denne baggrund, at lovforslaget medvirker til at "*fremme mulighederne for selvstændig virksomhed, iværksætter, udvikling af kooperativer samt etablering af egenvirksomhed*," som det står i Handicapkonventionen, at medlemsstaterne forpligter sig på at arbejde for?

b. Vil der være økonomisk ligestilling i barselsorloven mellem den kvinde, som pga. handicap er under den nye fleksjobordning, og den kvinde, som er rask og barsler under almindelige løn- og barselsvilkår på det



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"

ordinære arbejdsmarked? Hvis nej: hvilken argumentation ligger der til grund for, at man vælger at indføre denne ulighed?

c. Hvorfor skal der være forskel på den sociale understøttelse, man får ved ledighed som ordinær dagpengemodtager på den ene side, og den, man får under fleksjoblovgivningen? Hvad er argumentationen for, at raske ledige skal forsørges på et højere niveau end det menneske, der har et handicap eller en kronisk lidelse? Kan beskæftigelsesministeren forklare, hvilken argumentation der ligger til grund herfor? Er det korrekt forstået, at samfundet på denne måde vil vise, at man værdsætter raske mennesker mere end de syge?

8. Kan ministeren forklare, hvilket menneskesyn hun har lagt til grund for den måde, som hun og Beskæftigelsesministeriet har valgt at optræde på ift. lovgivningsprocessen, høringerne og fremstillingen i medierne, og som ligger til grund for lovforslagets tilgang til de berørte mennesker? Kan hun forklare, hvorfor hun har talt i en økonomisk retorik, hvor fleksjobberes nuværende lønninger og arbejdsvilkår er blevet forskønnet voldsomt med overdrevne tal, og hvor lovforslagets fremsatte forringelser af løn og arbejdsvilkår er blevet kraftigt nedtalt og de forestillede nye lønninger bevidst gjort mere skønne end dem, fleksjobbere kan regne sig frem til? Kan ministeren bekræfte, at hun har benyttet sig af en misundelsesretorik og bevidst ønsket at sætte mennesker i den berørte gruppe i dårligt lys? Og ville hun til sammenligning nogen sinde kunne finde på også at udtale sig om, hvad der er "okay" lønninger for alle andre lønmodtagere på arbejdsmarkedet end lige netop fleksjobbere, altså mennesker med handicap?

9. Vil ministeren og forligspartiernes medlemmer af beskæftigelsesudvalget oplyse, om de mener, at Handicapkonventionen, Lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet og Menneskerettighederne overholdes med denne reform? Og vil de oplyse, hvordan man har tænkt, at lovforslaget skal "sikre og fremme den fuldstændige virkeliggørelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle personer med handicap uden nogen form for diskrimination på grund af handicap", således som man fra Danmarks side har forpligtet sig til at gøre det i jf. med Handicapkonventionen, artikel 4?

Med venlig hilsen



STOP Flexjobreformen

Lisbeth Riisager Henriksen

lisbeth.riisager@gmail.com

Tlf.: 2762 1691



Facebook gruppen "Stop fleksjobreformen"